Lag om ändring i lagen (1974: 515) om ersättning vid frihetsinskränkning;

SFS 1979: 694

Utkom från trycket den 17 juli 1979

utfärdad den 5 juli 1979.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 2 § lagen (1974: 515) om ersättning vid frihetsinskränkning skall ha nedan angivna lydelse.

2 § Den som har undergått fängelse, förvandlingsstraff för böter eller fritidsstraff eller varit intagen i anstalt för undergående av internering har rätt

[1] Prop. 1978/79: 212, JuU 38, rskr 408.

till ersättning av staten, om efter fullföjd av talan eller anlitande av särskilt rättsmedel frikännande dom meddelas eller mindre ingripande påföljd ådömes eller dom eller beslut som legat till grund för verkställigheten undanröjes utan förordnande om ny handläggning. Detsamma gäller den som efter förordnande av domstol enligt 31 kap. 3 § brottsbalken har undergått sluten psykiatrisk vård eller vård i specialsjukhus för psykiskt utvecklingsstörda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om den som på grund av dom, som har meddelats före ikraftträdandet, har varit intagen i anstalt för att undergå behandling enligt 28 kap. 3 § brottsbalken eller ungdomsfängelse.

På regeringens vägnar

JAN-ERIK WIKSTRÖM

Bo Svensson
(Justitiedepartementet)